

Prozatímní vydání

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (desátého senátu)

30. dubna 2020(*)

„Řízení o předběžné otázce – Společný systém daní z přidané hodnoty – Směrnice 77/388/EHS – Článek 10 odst. 2 první a třetí pododstavec, čl. 17 odst. 1 a čl. 18 odst. 2 první pododstavec – Směrnice 2006/112/ES – Článek 63, čl. 64 odst. 1, čl. 66 první pododstavec písm. a) až c), Článek 167 a čl. 179 první pododstavec – Poskytování služeb uskutečněné před přistoupením Maarska k Evropské unii – Přesné určení ceny této služby po přistoupení – Faktura za uvedené plnění, která byla vystavena a uhrazena po přistoupení – Odepření nároku na odpot na základě této faktury z důvodu prekluze – Pravomoc Soudního dvora“

Ve věci C-258/19,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Kúria (Nejvyšší soud, Maarsko) ze dne 7. března 2019, došlým Soudnímu dvoru dne 27. března 2019, v řízení

EUROVIA Ipari, Kereskedelmi, Szállítványozási és Idegenforgalmi Kft.

proti

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága,

SOUDNÍ DVŮR (desátý senát),

ve složení I. Jarukaitis (zpravodaj), předseda senátu, M. Ilešić a C. Lycourgos, soudci,

generální advokátka: J. Kokott,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za maarskou vládu M. Z. Fehérem a G. Koósem, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi L. Havasem a J. Jokubauskaitis, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generální advokátky, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daní z přidané hodnoty: jednotný základ daní (Úř. věst. 1977, L 145,

s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23) a směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1).

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společnostmi EUROVIA Ipari, Kereskedelmi, Szállítmányozási és Idegenforgalmi Kft. (dále jen „Eurovia“) a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (ředitelství pro správu daní a cel, Mařarsko) (dále jen „správce daně“) ve věci legality rozhodnutí tohoto správce daně, kterým společnosti Eurovia odepřel z důvodu prekluze nárok na odpočet daně z přidané hodnoty (DPH), kterou zaplatila na vstupu.

Právní rámec

Unijní právo

Šestá směrnice

3 Článek 10 šesté směrnice stanovil:

„1.

a) „Uskutečněním zdanitelného plnění se rozumí situace, při níž se naplňují právní podmínky pro vznik daňové povinnosti.

b) „Daňovou povinností se rozumí povinnost odvést daň, jejíž splnění mohou finanční orgány k určitému dni na základě zákona požadovat od daňového dlužníka bez ohledu na skutečnost, že úhrada daně může být odložena.

2. Zdanitelné plnění se uskuteční a daňová povinnost vzniká dodáním zboží nebo poskytnutím služby. [...] poskytování služeb, na něž navazují postupná vyúčtování nebo postupné platby, se považují za uskutečnění okamžikem, kdy uplyne období, na které se tato zúčtování nebo platby vztahují.

[...]

Odchylně od výše uvedených ustanovení mohou členské státy stanovit, že v případě určitých plnění a některých kategorií osob povinných k dani vznikne daňová povinnost:

- nejpozději vystavením faktury nebo dokladu sloužícího jako faktura, nebo
- nejpozději přijetím platby ceny, nebo
- není-li vystavena faktura nebo doklad sloužící jako faktura, nebo je-li vystavena pozdě, v určité době ode dne uskutečnění zdanitelného plnění.

[...]“

4 Článek 17 této směrnice stanovil:

„1. Nárok na odpočet daně vzniká okamžikem vzniku daňové povinnosti z odpočitatelné daně.

2. Jsou-li zboží a služby použity pro účely jejích zdanitelných plnění, je osoba povinná k dani oprávněna odpočíst od daně, kterou je povinna odvést:

a) [DPH], která je splatná nebo byla odvedena s ohledem na zboží nebo služby, jež jí byly nebo mají být dodány jinou osobou povinnou k dani;

[...]"

5 V ?lánku 18 uvedené sm?rnice bylo stanoveno:

„1. Pro uplatn?ní nároku na odpo?et dan? musí osoba povinná k dani:

a) p?i odpo?tu dan? podle ?l. 17 odst. 2 písm. a) vlastnit fakturu [...];

[...]

2. Osoba povinná k dani provede odpo?et dan? tak, že od celkové výše dan? z p?idané hodnoty splatné za dané zda?ovací období ode?te celkovou výši dan?, u níž v pr?b?hu téhož období vznikl nárok na odpo?et, který m?že být uplatn?n podle odstavce 1.

[...]"

Sm?rnice 2006/112

6 ?lánek 411 odst. 1 sm?rnice 2006/112 zejména stanoví, že šestá sm?rnice se zrušuje. V souladu s odstavcem 2 tohoto ?lánku se odkazy na šestou sm?rnici považují za odkazy na odpovídající ustanovení sm?rnice 2006/112.

7 ?lánek 62 sm?rnice 2006/112 v bodech 1 a 2 p?ebírá písmena a) a b) ?lánku 10 odst. 1 šesté sm?rnice. ?lánek 63 sm?rnice 2006/112 doslovn? p?ebírá zn?ní odst. 2 prvního pododstavce první v?ty tohoto ?lánku 10, zatímco ?l. 64 odst. 1 sm?rnice 2006/112 bez obsahové zm?ny p?ebírá zn?ní druhé v?ty tohoto prvního pododstavce a ?lánek 66 sm?rnice 2006/112 obsahuje v prvním pododstavci písm. a) až c) v podstat? stejná up?esn?ní, jaká byla uvedena v ?l. 10 odst. 2 t?etím pododstavci první až t?etí odrážce šesté sm?rnice.

8 ?lánek 167 sm?rnice 2006/112 doslovn? p?ebírá zn?ní ?lánku 17 odst. 1 šesté sm?rnice a ?lánek 168 sm?rnice 2006/112 v podstat? odpovídá odstavci 2 písm. a) tohoto ?lánku 17.

9 ?lánek 178 a ?l. 179 první pododstavec sm?rnice 2006/112 v podstat? p?ebírají ustanovení ?l. 18 odst. 1 písm. a) a ?l. 18 odst. 2 prvního pododstavce šesté sm?rnice.

Ma?arské právo

10 Az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény (zákon ? LXXIV z roku 1992 o dani z p?idané hodnoty) [Magyar Közlöny 1992/128 (XII. 19.)], ve zn?ní použitelném v dob?, kdy byla poskytnuta služba dot?ená v p?vodním ?ízení (dále jen „d?ív?jší zákon o DPH“), v ? 16 stanovil:

„(1) Aniž jsou dot?ena ustanovení ? 17 a ? 18, vzniká da?ová povinnost p?i dodání zboží a poskytnutí služeb v okamžiku spln?ní závazku nebo p?ípadn? ?áste?ného spln?ní závazku ([...] „spln?ní závazku“).

(2) Nestanoví-li tento zákon jinak, ?ídí se ur?ení okamžiku spln?ní závazku ustanoveními ob?anského zákoníku.“

11 Ustanovení ? 32 d?ív?jšího zákona o DPH stanovilo:

„(1) Osoba povinná k dani podle ? 34 má nárok odpo?íst od dan?, kterou je povinna odvést:

a) ?ástky dan?, kterou jí v d?sledku dodání zboží nebo poskytnutí služby v její prosp?ch

útovala jiná osoba povinná k dani – včetně jejího právního předchůdce v případě přeměny společností – nebo osoba povinná k dani podle zákona o zjednodušené dani z příjmů z podnikatelské činnosti;[...]"

12 Ustanovení § 35 dřívějšího zákona o DPH znělo takto:

„(1) Aniž jsou dotčena ustanovení daňového řádu, lze nárok na odpočet uplatnit jen tehdy, jsou-li k dispozici doklady, které spolehlivě dokládají výši daně na vstupu. Za takové doklady se považují:

a) faktury a zjednodušené faktury [v případech upravených v § 32 odst. 1 písm. a) a g)];[...]"

13 Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (zákon ?. CXXVII z roku 2007 o dani z přidané hodnoty) [Magyar Közlöny 2007/155 (XI. 16.)], ve znění použitelném ke dni vystavení faktury dotčené v původním řízení (dále jen „zákon o DPH“), v § 55 odst. 1 stanovil, že „daňová povinnost vzniká v okamžiku, kdy nastane skutečnost, jejímž prostřednictvím dochází k žádnému uskutečnění zdanitelného plnění (dále jen „splnění závazku“)“.

14 Ustanovení § 119 odst. 1 zákona o DPH stanovilo, že „[n]estane-li tento zákon jinak, vzniká nárok na odpočet daně v okamžiku stanovení splatné daně odpovídající dani na vstupu (§ 120)“.

15 Ustanovení § 120 zákona o DPH znělo takto:

„Pokud osoba povinná k dani, která jedná jako taková, používá či jiným způsobem využívá zboží nebo služby pro účely zdaněných dodání zboží nebo poskytnutí služeb, má tato osoba nárok odpočíst od daně, kterou je povinna odvést, částku, kterou

a) jí útovala jiná osoba povinná k dani – včetně osob nebo subjektů podléhajících zjednodušené dani z příjmů z podnikatelské činnosti – ve vztahu k pořízení zboží nebo služeb;[...]"

16 Ustanovení § 127 zákona o DPH stanovilo:

„(1) Pro uplatnění nároku na odpočet je objektivní podmínkou, aby osoba povinná k dani měla osobně v držení:

a) v případě upraveném v § 120 písm. a) fakturu vystavenou na její jméno a prokazující uskutečnění plnění;[...]"

17 Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (zákon ?. XCII z roku 2003 o daňovém řádu) [Magyar Közlöny 2003/131 (XI. 14.)] v § 164 stanoví:

„(1) Právo vymáhat daň zaniká po uplynutí pti let od posledního dne kalendářního roku, v němž měla být daň přiznána, nebo v případě neexistence daňového přiznání, v němž měla být daň zaplácena. Nestane-li tento zákon jinak, nárok na rozpočtovou podporu a na vrácení přeplatku zaniká uplynutím pti let od posledního dne roku, v němž vznikl takový nárok.“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

18 Ve dnech 12. listopadu 1996 a 17. září 1997 uzavřela společnost Eurovia s obchodní společností (dále jen „podnikatel“) smlouvy na stavební práce související s výstavbou nadzemního vedení telekomunikační sítě. Vzhledem k tomu, že mezi společností Eurovia a podnikatelem vyvstal spor ohledně výše ceny, Eurovia mu zaplatila pouze část této částky.

19 Podnikatel tedy podal návrh na zahájení soudního řízení, v němž bylo vydáno rozhodnutí Fővárosi Ítéltábla (odvolací soud hlavního města Budapešti, Maďarsko) ze dne 17. září 2004, kterým bylo společnosti Eurovia uložena povinnost zaplatit částku 19 703 394 maďarských forintů (HUF) (přibližně 59 000 euro), navýšenou o úroky, jež bylo potvrzeno rozsudkem Legfelsőbb Bíróság (Nejvyšší soud, Maďarsko) ze dne 5. října 2010. Společnost Eurovia tuto částku uhradila v exekutivním řízení.

20 Dne 15. června 2011 vystavil podnikatel na žádost společnosti Eurovia fakturu, na které jako den uskutečnění plnění dotčeného v původním řízení uvedl 6. června 2011. Ve svém daňovém přiznání za druhé čtvrtletí roku 2011 uplatnila společnost Eurovia na základě této faktury odpočet DPH ve výši 3 940 679 HUF (přibližně 11 800 eur).

21 Poté, co správce daně provedl předběžnou kontrolu platby, konstatoval, že společnost Eurovia provedla tento odpočet neoprávněně a uložil jí sankci ve výši 394 000 HUF (přibližně 1 200 eur). Podle tohoto správce daně byl podle § 36 odst. 1 písm. a) a § 16 odst. 15 dřívějšího zákona o DPH požátek bhu prekluzivní lhůty 31. prosinec 2004, takže nárok na vrácení DPH zaplacené na vstupu zanikl dne 31. prosince 2009.

22 V návaznosti na opravný prostředek, který Eurovia podala proti tomuto rozhodnutí, jej Kúria (dříve Legfelsőbb Bíróság) (Nejvyšší soud, Maďarsko) zrušil rozhodnutím vydaným v roce 2014 z důvodu, že § 16 odst. 15 dřívějšího zákona o DPH nebyl použitelný a že datum uskutečnění plnění dotčeného v původním řízení mělo být určeno na základě obecných ustanovení zákona.

23 V rámci nového řízení stanovil správce daně na základě rozhodnutí Fővárosi Ítéltábla (odvolací soud hlavního města Budapešti) ze dne 17. září 2004 datum uskutečnění plnění dotčeného v původním řízení na 16. listopad 1998 a zpochybnil nárok na odpočet DPH z důvodu jeho prekluze, jelikož dřívější zákon o DPH vázal datum vzniku nároku na odpočet daně na datum vzniku daňové povinnosti dodavatele. Vzhledem k tomu, že k uskutečnění plnění dotčeného v původním řízení skutečně došlo dne 16. listopadu 1998, faktura vystavená podnikatelem obsahuje nesprávné datum, jelikož pojem „uskutečnění“ plnění neznamena datum zaplacení za něj, nýbrž datum jeho konkrétní realizace.

24 Společnost Eurovia podala proti tomuto novému rozhodnutí žalobu, v níž zejména tvrdila, že nárok na odpočet DPH nevzniká, dokud nebyla vystavena faktura. Tato žaloba byla v prvním stupni zamítnuta zejména z důvodu, že nebylo zpochybněno, že podnikatel splnil povinnosti, které pro něj vyplývaly ze smluv uzavřených se společností Eurovia od roku 1998, a že proto správce daně správně konstatoval, že u nároku na odpočet DPH došlo k prekluzi.

25 Společnost Eurovia podala kasační opravný prostředek ke Kúria (Nejvyšší soud), jenž je předsádkajícím soudem, přičemž zejména tvrdí, že vzhledem k neexistenci faktury nemohla uplatnit svůj nárok na odpočet DPH, že dokud nebyly splněny podmínky pro uplatnění tohoto nároku na odpočet, prekluzivní lhůta nezačala běžet a že splnění povinnosti vyúčtování zabránila nejistota ohledně výše pohledávky. Správce daně navrhuje, aby byl kasační opravný prostředek zamítnut.

26 Předsádkající soud si klade otázku, zda v případě sporu mezi účastníky řízení týkajícího se fakturace ceny za poskytnutí služby, pokud byla tato cena určena soudním rozhodnutím a faktura

byla vystavena až po skutečném zaplacení ceny, je možné nezohlednit pravidlo obsažené v šesté směrnici a ve směrnici 2006/112 o uskutečnění dotyčného plnění a jeho zdanění a zda je možné nepoužít vnitrostátní právní úpravu týkající se prekluze nároku na odpot DPH.

27 V projednávaném případě byla faktura z důvodu sporu mezi účastníky řízení vystavena až v roce 2011. Tento soud tedy konstatuje, že společnosti Eurovia mohl nárok na odpot DPH vzniknout až v tomto okamžiku a že lhůta pro uplatnění tohoto nároku na odpot musí být počítána od okamžiku, kdy byla částka DPH dotčená v původním řízení odvedena do státní pokladny a byla vystavena faktura. Stanovisko správce daní se mu jeví být v rozporu se zásadou neutrality DPH, jelikož uplatnění nároku na odpot DPH je odepřeno z důvodu restriktivního výkladu toho, co představuje datum uskutečnění plnění, aniž by byly zohledněny zvláštnosti projednávané věci.

28 Předkládající soud si rovněž klade otázku, zda skutečnost, že Eurovia dobrovolně nesplnila svou povinnost zaplatit, což zpozdilo vystavení faktury, může mít vliv na uplatnění jejího nároku na odpot DPH.

29 Za těchto podmínek se Kúria (Nejvyšší soud) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Je se zásadou daňové neutrality a s formálními požadavky nároku na odpot DPH v rozporu praxe členského státu spočívající v tom, že pro účely uplatnění nároku na odpot daní se přihlíží výlučně k okamžiku, kdy bylo uskutečнено zdanitelné plnění, bez ohledu na to, že rozsah splnění závazku byl předemtem občanskoprávního sporu mezi stranami vyřešeného v soudním řízení a k vystavení faktury došlo teprve po vynesení pravomocného rozsudku?

2) Je-li odpověď kladná, lze nepoužít prekluzivní lhůtu pro uplatnění nároku na [DPH] stanovenou právními předpisy členského státu na pět let od okamžiku, kdy došlo k poskytnutí služeb?

3) Je-li odpověď kladná, má na uplatnění nároku na odpot [DPH] vliv jednání příjemce faktury v projednávané věci spočívající v zaplacení odměny ve výši určené pravomocným rozsudkem dodavateli teprve v exekutivním řízení zahájeném na návrh dodavatele, takže faktura byla vystavena teprve po uplynutí prekluzivní lhůty?“

K pravomoci Soudního dvora

30 Podle ustálené judikatury má Soudní dvůr pravomoc k výkladu unijního práva, pouze pokud jde o jeho uplatnění v členském státě ode dne přistoupení tohoto státu k Evropské unii (rozsudky ze dne 10. ledna 2006, Ynos, C-302/04, EU:C:2006:9, bod 36, jakož i ze dne 27. června 2018, Varna Holideis, C-364/17, EU:C:2018:500, bod 17 a citovaná judikatura).

31 Z toho zejména vyplývá, že Soudní dvůr nemá pravomoc k výkladu unijních směrnic týkajících se DPH, jestliže období výběru daní, o němž se jedná ve věci v původním řízení, předchází dni přistoupení dotyčného členského státu k Unii (rozsudek ze dne 27. června 2018, Varna Holideis, C-364/17, EU:C:2018:500, bod 18 a citovaná judikatura).

32 Podle předkládacího rozhodnutí došlo k poskytnutí služby, ve vztahu k němuž byl uplatněn nárok na odpot DPH dotčené v původním řízení, dne 16. listopadu 1998, tj. před přistoupením Maarska k Unii dne 1. května 2004.

33 V této souvislosti je třeba připomenout, že v souladu s čl. 10 odst. 2 prvním pododstavcem první větou šesté směrnice a článkem 63 směrnice 2006/112 se zdanitelné plnění uskuteční a

daňová povinnost vzniká dodáním zboží nebo poskytnutím služby.

34 I kdyby se tedy poskytnutí služeb dotýkálo ve věci v povodním řízení řídilo pravidly stanovenými šestou směrnicí, tato služba byla poskytnuta a daňová povinnost k DPH vznikla před přistoupením Maarska k Unii (obdobně viz rozsudek ze dne 27. června 2018, Varna Holideis, C-364/17, EU:C:2018:500, bod 21).

35 K tomuto je třeba dodat, že nic nenásvědčuje tomu, že by uvedené plnění vedlo k postupným vyúčtováním nebo postupným platbám ve smyslu čl. 10 odst. 2 prvního pododstavce druhé větě šesté směrnice nebo čl. 64 odst. 1 směrnice 2006/112, které by umožňovaly učit závěr, že totéž plnění bylo uskutečнено v okamžiku uplynutí období, ke kterému se vztahuje každé vyúčtování nebo každá platba.

36 Z předkládacího rozhodnutí jistě vyplývá, že společnost Eurovia povodně zaplatila pouze část ceny za službu dotýkající se povodního řízení a že až poté, co celková částka dlužná za tuto službu byla v roce 2010 definitivně stanovena soudem, společnost Eurovia zaplatila celou tuto cenu. Z předkládacího rozhodnutí však vyplývá, že spor v povodním řízení nevyžaduje odpověď na otázku, zda se na takové okolnosti mohou vztahovat tato ustanovení, nýbrž se týká toho, zda byl správce daně oprávněn konstatovat, že lhůta pro prekluzi nároku společnosti Eurovia na odpouštění DPH zaplacené za toto plnění mohla začít běžet před tím, než byla vystavena faktura za toto plnění.

37 Skutečnost, že společnost Eurovia uhradila cenu v plné výši za poskytnutí služby dotýkající se povodního řízení až v roce 2011, proto nemá vliv na konstatování učiněné v bodě 34 tohoto rozsudku.

38 Kromě toho z předkládacího rozhodnutí nevyplývá, že by se v povodním řízení jednalo o takovou situaci, jako je situace uvedená v čl. 10 odst. 2 třetím pododstavci první až třetí odrážce šesté směrnice, jakož i v čl. 66 prvním pododstavci písm. a) až c) směrnice 2006/112, v níž je daňová povinnost založena na vystavení faktury, na přijetí platby nebo na uplynutí určité lhůty ode dne uskutečnění zdanitelného plnění, v souladu s ustanovením vnitrostátního práva, které bylo přijato na základě jednoho z těchto ustanovení.

39 Pokud jde o nárok na odpouštění DPH stanovený šestou směrnicí, jakož i směrnicí 2006/112, tento nárok z věcného i časového hlediska přímo souvisí se vznikem povinnosti odvést DPH, která je splatná nebo byla zaplacená za zboží a služby na vstupu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 27. června 2018, Varna Holideis, C-364/17, EU:C:2018:500, bod 22).

40 Nárok osob povinných k dani odpouštět od DPH, kterou jsou povinny odvést, částku DPH, která je splatná či byla zaplacená za zboží a služby, které obdržely, na vstupu, je totiž základní zásadou společného systému DPH zavedeného unijními právními předpisy. Jak Soudní dvůr opakovaně zdůraznil, nárok na odpouštění, který byl stanoven v člácích 17 až 20 šesté směrnice a je nyní stanoven v článku 167 a následujících směrnice 2006/112, je nedílnou součástí mechanismu DPH a nemůže být v zásadě omezen. Tento nárok se především uplatňuje přímo u všech daní, které zatěžují plnění uskutečňováno na vstupu (viz rozsudky ze dne 29. července 2010, Profaktor Kulesza, Frankowski, Jóźwiak, Orłowski, C-188/09, EU:C:2010:454, bod 19 a citovaná judikatura, jakož i ze dne 27. června 2018, Varna Holideis, C-364/17, EU:C:2018:500, bod 23 a citovaná judikatura).

41 Jak přitom stanovily čl. 17 odst. 1 a čl. 18 odst. 2 první pododstavec šesté směrnice, jejichž obsah byl převzat do článku 167 a čl. 179 prvního pododstavce směrnice 2006/112, nárok na odpouštění DPH se v zásadě uplatní v průběhu téhož období, ve kterém vznikl, a sice v okamžiku vzniku daňové povinnosti (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 8. května 2008, Ecotrade, C-95/07

a C?96/07, EU:C:2008:267, bod 41, jakož i ze dne 27. ?ervna 2018, Varna Holideis, C?364/17, EU:C:2018:500, bod 24 a citovaná judikatura).

42 Z toho vyplývá, že v souladu s judikaturou p?ipomenutou v bodech 30 a 31 tohoto rozsudku nemá Soudní dv?r pravomoc odpov?d?t na položené otázky v rozsahu, v n?mž se týkají uplatn?ní nároku na odpo?et týkajícího se poskytování služeb uskute?ného p?ed p?istoupením Ma?arska k Unii (obdobn? viz rozsudek ze dne 27. ?ervna 2018, Varna Holideis, C?364/17, EU:C:2018:500, bod 25).

43 Soudní dv?r krom? toho rozhodl, že pouhá existence jakékoli skute?nosti, která nastala po dni p?istoupení dot?eného ?lenského státu k Unii a je spjata s okolnostmi, které tomuto dni p?edcházejí, a je d?sledkem t?chto okolností, neposta?uje k založení pravomoci Soudního dvora k zodpov?zení p?edb?žných otázek týkajících se výkladu sm?rnice (rozsudek ze dne 27. ?ervna 2018, Varna Holideis, C?364/17, EU:C:2018:500, bod 30 a citovaná judikatura).

44 Skute?nost, že p?esná cena za poskytnutí služeb dot?ených v p?vodním ?ízení byla ur?ena až po dni p?istoupení Ma?arska k Unii, a že proto teprve po tomto dni byla zaplacená tato cena v plné výši a byla vystavena za tuto službu faktura, na jejímž základ? byl nárok na odpo?et dot?ený v p?vodním ?ízení uplatn?n, nem?že mít za okolností projednávané v?ci za následek založení pravomoci Soudního dvora k výkladu šesté sm?rnice nebo sm?rnice 2006/112, jelikož všechny tyto skute?nosti se neodd?liteln? pojí k poskytnutí služeb, o n?mž je nesporné, že bylo uskute?no p?ed tímto p?istoupením (obdobn? viz rozsudek ze dne 27. ?ervna 2018, Varna Holideis, C?364/17, EU:C:2018:500, bod 31).

45 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že Soudní dv?r nemá pravomoc odpov?d?t na otázku položené Kúria (Nejvyšší soud).

K náklad?m ?ízení

46 Vzhledem k tomu, že ?ízení má, pokud jde o ú?astníky p?vodního ?ízení, povahu inciden?ního ?ízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu p?ed p?edkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech ?ízení p?íslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé p?edložením jiných vyjád?ení Soudnímu dvoru než vyjád?ení uvedených ú?astníků ?ízení se nenahrazují.

Z t?chto d?vod? Soudní dv?r (desátý senát) rozhodl takto:

Soudní dv?r Evropské unie nemá pravomoc odpov?d?t na otázky položené Kúria (Nejvyšší soud, Ma?arsko).

Podpisy.

*— Jednací jazyk: ma?arština.